

ماری آن-دیایه واقعیت یا معجزه

"ماری آن دیایه"، نویسنده ی رنگین پوست زنی است که امسال برای نخستین بار برنده جایزه معتبر ادبی گنکور فرانسه شد. این زن سنگالی الاصل که در فرانسه بزرگ شده از ۱۷ ساله گی نوشتن را آغاز کرده و به تازه گی با همکاری یک کارگردان فرانسوی فیلم نامه ای درباره تروریست های سفید پوستی که یک بچه را در غرب آفریقا می ربایند، ساخته ولی با این وجود هرگونه پیام سیاسی را در رمان «سه زن» که برنده ی جایزه گنکور شده، رد می کند و می گوید: «کتاب من در بردارنده انتظاراتی متفاوتی از جهان معاصر است، من یک دانشمند نیستم».

این نویسنده در حالی برنده جایزه گنکور شده که جامعه ی سیاهان فرانسه با مشکلات زیادی در زمینه پیدا کردن شغل و مسکن و ... مواجه است.

او پس از دریافت جایزه، در رستوران دروآن به خبرنگاران گفت: «من برای کتاب و ناشر آن نیز بسیار خوشحال هستم، پس از موفقیت کتاب در بازار، در حال حاضر یک جور معجزه نیز ضمیمه آن شده است. این جایزه برایم غیرمنتظره بود. من این جایزه را هدیه ای برای ۲۵ سال تلاش خود در راه نوشتن می دانم».

ماری آن-دیایه اظهار امیدواری کرده است که اهدای جایزه گنکور به «سه زن توانا» راه خوبی برای درک بهتر قصه زنده گی زنان آفریقایی باشد.

او می گوید: «داستان زنده گی مهاجران داستانی است که تاکنون به فراوانی درباره آن سخن گفته شده است، اما اگر این دسته از انسان ها در قصه ای دیگر بهتر و دقیق تر مورد شناسایی قرار گیرند من خوشحال تر می شوم».

آن دیایه که به گفته خودش هرگز زنده گی رمانتیک را تجربه نکرده است. زنده گی در گوشه خلوتی از برلین را به قرار گرفتن در معرض دید رسانه ها ترجیح می دهد.

برنده جایزه ادبی گنکور در سال ۲۰۰۹، پس از دریافت جایزه در مصاحبه با خبرنگاران می گوید: «من از واقعیت محض ترس دارم و سعی می کنم در اثرم عناصری از ماوراءالطبیعه را دخیل کنم که معتقدم به کارم جنبه های زیبایی شناسانه عمیق تری می بخشد».

کار آن-دیایه بر روی ساختار متن و ابتکارهای فرمالیستی، او را به نوشتن نمایشنامه ای به نام «پدر باید بخورد» سوق داد و این اثر یکی از معدودترین آثاری است که در زمان حیات نویسنده اش به کمندی فرانسز راه یافته است. او در این اثر به دنبال یافتن جایگاه مرد و زن در دنیا و بازکاوی مشکل عدم فهم آن ها نسبت به یکدیگر است.

ماری آن-دیایه همسر ژان-ایو ساندری است و آنها با هم نمایشنامه می نویسند. خواهر ماری «پاپ آن-دیایه» نیز مورخ و جامعه شناس است و آثاری درباره جایگاه سیاهان در جامعه فرانسه نوشته است. ماری آن-دیایه در سال ۲۰۰۷ پس از پیروزی نیکولا سارکوزی در انتخابات ریاست جمهوری فرانسه به برلین مهاجرت کرد چرا که از نظر او: "فرانسه نیکولا سارکوزی وحشتناک است."